

במקום שנקרא (שם א) ויברא אלהים את האדם בצלמו, הוא יהו"ה. ובמקום שלא נקרא בצלמו, הוא גוף.

ואחר שאמר ויצר ה' אלהים, שיצר את האדם, עשו, שפה טוב (שם ג) ויעש ה' אלהים לאדם ולשתו כתנות עור וילבשים. בראשונה כתנות עור, בוגמא של מעלה, ואחר שחתטו - כתנות עור.

ועל זה אמר, (ישעה מא) כל הנקרא בשמי ולכבודו בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. בראתיו - זה י"ד הארץ וא"ו ה"א. יצרתיו - זה כתנות אור. א"ר עשיתיו - זה כתנות עור, משום שהארך סיבב זה.

ולמי יקראה רע? זה יוצר הארץ, וזה הנחש, שעשה וסבב שנגור על אדם ותוה מות, ועל כל איש. ובגנואה שיש שם של קדרש, כי יש שם של טמאה, שהוא טמא. ועל זה, לא יהיה לך לא אלהים אחרים על פניו. וכל הפוגם אחד מאיבריו מלמטה, אבל פוגם מלמטה.

ועל זה חרב בא לעולם, ורעב ומות באים לעולם, ועל זה (שותה בת) וקיו נשיכם אלמנות וגוי, למי שפכניס בית המקדש לרשות אחרת. ועל זה (ויקרא יט) שעטנו לא יעליה עלייך. (דברים כב) לא תחרש בשור ובחמור ייחדו. ועל זה אמר, (שם כד) אָרוּר שׁוֹבֵב עַמְלָא בְּהַמִּה. מי היא הבהמה? זו כוותית, גור שהייא מצד הבהמה.

האחרת שלמעלה, טמאה. ועל זה אמר, (שם כ) ראה נמתי לפניה היום לבנייך ביום את חמיהם ואת הטוב ואת המות ואת הרע. את חמיהם ואת הטוב - זה יהו"ה. ואת המות ואת הרע - זה שמו של סמאל, נשמה לנשמה מצד השמאלי,

בין Hai להא. אלא, באמר דакרי (שם א כד) ויברא אלהים את האדם בצלמו, הוא יהו"ה. ובאמר דלא אקרי בצלמו הוא גוף.

ובחר דאמיר ויצר ה' אלהים. שיצר לאדם, עשו. רכתיב (שם ג כד) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשים. בראשונה כתנות אור, בוגמא של מעלה, ובחר דחבי כתנות עור.

יעל דא אמר, (ישעה מג ז) כל הנקרא בשמי ולכבודו בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. בראתיו, דא י"ד ה"א וא"ו ה"א. יצרתיו, דא כתנות אור. א"ר עשיתיו, דא כתנות עור. ממשום דהארך סיבב זה.

ולמן יתקרי רע. דא יוצר הארץ, ודא נחש, דעבד וסבב דאתגזר על אדם ותוה מותא, ועל כל איןש.

ובוגמא דאיתא שם דקדושא, הכי איתא שם דמסאבו, שהוא טמא. ועל דא, לא יהיה לך אלהים אחרים על פניו. וכל הפוגם אחד מאיבריו מלמטה, אבל פוגם מלמטה. ועל דא, חרב בא לעולם, וכפנא ומותא אתי לעלמא. ועל דא (שם כב כד) ויהיו נשיכם אלמנות וגוי. למן דעאל בירת קדישא ברשוי אחריה. ועל דא, (ויקרא יט ט) שעטנו לא יעליה עלייך. (דברים כב י) לא תחרש בשור ובחמור ייחדו. ועל דא אמר, (שם כד כד) אָרוּר שׁוֹבֵב עַמְלָא בְּהַמִּה. מאן היא בהמה. דא כוותית. גוף שהיא ממשטרא דבמה אחרא דלעילא, מסאבא.

יעל דא אמר, (שם ל ט) ראה נמתי לפניה היום את חמיהם ואת הטוב ואת המות ואת הרע. את חמיהם ואת הטוב, דא יהו"ה. ואת המות ואת הרע. דא שמייה דסמא"ל, נשmeta' לשמתה מפטרא דשמא"ל, ונשmeta' ורוח.